

Sygn. akt VI U 3343/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – st. sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2018 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: K. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 22 listopada 2016 r., znak: (...)

w sprawie: K. S.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu K. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 listopada 2016 r. do dnia 31 października 2019 r.,
- 2) stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VIU 3343/16

UZASADNIENIE

Ubezpieczony K. S. złożył wniosek o rentę 28 września 2016 roku. Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z 22 listopada 2016 roku odmówił mu przyznania prawa do renty. Ta decyzja została poprzedzona orzeczeniem lekarza orzecznika z 24 października 2016 roku, którą stwierdzono, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 31 października 2019 roku. A więc zgłoszono zarzut wadliwości tego orzeczenia i komisja lekarska orzeczeniem z 17 listopada 2016 roku stwierdziła, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. Ubezpieczony do 31 października 2016 roku pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczony z zawodu jest kierowcą, a ponieważ sporny był jego stan zdrowia Sąd powołał dowód z opinii biegłych. Najpierw powołał dowód z opinii kardiologa, który to w swojej opinii z 17 lipca 2017 roku stwierdził, że ubezpieczony nie jest częściowo niezdolny do pracy. Ubezpieczony zgłosił do tej opinii zastrzeżenie. Sąd powołał postanowieniem z 2 listopada 2017 roku drugi zespół biegłych, w składzie kardiolog i specjalista medycyny pracy. I ten drugi zespół wydał pozytywną dla ubezpieczonego opinię stwierdzając, że rozpoznanie w postaci choroby niedokrwiennej serca pod postacią dusznicy bolesnej, przebyte (...)

[f00:01:54.806]

leczone angioplastyką gałęzi marginalnej z implantacją stentu DES, przetrwałe migotanie przedsionków w wywiadzie i nadciśnienie tętnicze w sumie stanowią, iż ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy na dalszy okres do 31 października 2019 roku. Biegli orzekli, że stan zdrowia ubezpieczonego nie uległ poprawie. Tutaj biegły kardiolog wyraził swoją opinię w orzeczeniu z 22 kwietnia 2018 roku, a lekarz medycyny pracy powołując się też podobnie, jak kardiolog na nowe wyniki badań w postaci echa serca z 9 stycznia 2018 roku i z tej samej daty próbę wysiłkową. Stwierdzili zgodnie, że jest niska tolerancja wysiłku korelująca z badaniem, z wynikiem echa serca i jest wysokie ryzyko kolejnego incydentu sercowo-naczyniowego, podkreślano, że zostało to wykazane nowymi wynikami badań. Sąd podzielił opinię biegłych stwierdzając, że jest ona właściwie uzasadniona, odnosi się do aktualnych wyników badań. Biegli są specjalistami od tych dziedzin medycyny, czyli od kardiologii no i specjalista medycyny pracy ocenia zdolność ubezpieczonego do wykonywania dotychczasowej pracy, a organ rentowy zgodził się z wnioskami opinii, czyli nie było dalej już potrzeby kontynuowania postępowania dowodowego. Z uwagi na to Sąd stwierdził, iż przesłanka w postaci istnienia niezdolności do pracy określona w artykuale 57 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS, w związku z definicją samej niezdolności do pracy zawartej w artykuale 12-tym tej Ustawy, została spełniona w przypadku ubezpieczonego i stwierdził, że są podstawy do zmiany tej decyzji na podstawie tej decyzji na podstawie artykuale 477 ze znaczkim 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego i orzekł o przyznaniu ubezpieczonemu prawa do renty, właśnie na okres wskazany w opinii biegłych, czyli od 1 listopada 2016 do 31 października 2019 roku. W punkcie 2 wyroku Sąd orzekał o kwestii odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Ponieważ decyzja była wydana 22 listopada 2016 roku, a biegli dysponowali nowymi wynikami badań w postaci echa serca i próby wysiłkowej, przerwanej zresztą właśnie z uwagi na niską tolerancję wysiłku, to były wyniki z 9 stycznia 2018 roku Sąd uznał, że w świetle brzmienia artykuale 118 ustępow 1a Ustawy o emeryturach i rentach z FUS, nie ma podstaw do ustalenia odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji i dlatego orzekł jak w punkcie 2 wyroku.